

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SMOOLANNINAJOKOIRA (SMÅLANDSSTÖVARE)

Alkuperämaa: Ruotsi

KÄYTTÖTARKOITUS: Smoolanninajokoira on jäniksen ja ketun metsästyksen käytettävä koira, joka ajaa haukkuen. Se on yksin ajava ja se ei saa olla kiinnostunut sorkkaeläimistä.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Smoolannin maakunnassa oli 1800-luvulla ulkonäöltään ja alkuperältään hyvin erilaisia ajokoiria. Osa niistä polveutui saksalaista, puolalaista ja baltialaista kantaa olevista koirista, jotka olivat tulleet maakuntaan suurvallan aikana sodasta palaavien upseerien mukana. Nämä koirat risteytyivät rahvaan pystykorvatyyppisten koirien kanssa. Myöhemmin kantaan liitettiin englantilaisia rotukoiria. Niin koko kuin värikin vaihtelivat, samoin hännän pituus. Jotkut koirat olivat mustia ruskein merkein, toiset punaisia tai keltaisia. Eri kokoiset valkoiset merkit olivat tavallisia. Joillakin oli synnynnäinen töpöhäntä.

Vanha, pääasiassa töpöhäntäinen smoolanninajokoiratyyppi yritettiin elvyttää 1900-luvun alussa. Vuonna 1921 vahvistettiin rotumääritelmä, joka kuitenkin hyväksyi sekä töpö- että pitkähäntäiset koirat. Väri oli ensisijaisesti musta ruskein merkein, mutta jopa punaisia ja keltaisia koiria hyväksyttiin. Valkoisten merkkien esiintyminen sallittiin.

Rotuun on usein otettu uusia koiria, joilla toisinaan on ollut runsaasti vieraiden rotujen perimää. Viimeksi näin tehtiin 1950-luvun loppupuolella, jolloin rotukirja avattiin tilapäisesti koirille, jotka oli hyväksytyt tyyppitarkastuksessa.

YLEISVAIKUTELMA: Vankkarakenteinen, ulkomuodoltaan melko jalo. Karvanlaatu on karhea ja rakenne voimakas, ei raskaalta vaikuttava.

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 129
Hyväksytty: FCI 17.11.1997
SKL-FKK 10.6.1999

1/3

SMOOLANNINAJOKOIRA

2/3

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Lähes neliömäinen. Rintakehän syvyys on suunnilleen puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rauhallinen, ystävällinen, uskollinen ja tarkkaavainen.

PÄÄ: Kuiva ja keskipitkä, levein kohta on korvien välissä.

OTSAPENGER: Selvästi havaittava, sijaitsee niskakrymyn ja kirsun puolivälissä.

KIRSU: Väritään musta; sieraimet ovat avoimet.

KUONO-OSA: Hyvin kehittynyt, ei liian raskas eikä suippo. Kuononselkä on suora ja yhdensuuntainen kallon ylälinjan kanssa.

HUULET: Ylähuuli riippuu vain hieman alahuulen päällä.

HAMPAAT / PARENTA: Leikkaava parenta; hampaat ovat voimakkaat ja hyvin kehittyneet.

POSKET: Litteät.

SILMÄT: Tummanruskeat; ilme on rauhallinen.

KORVAT: Suhteellisen ylös kiinnittyneet, koiran ollessa tarkkaavainen ne saavat kohota hieman kallonlinjan yläpuolelle. Eteenpäin vedettyinä ne eivät ulotu aivan kuonon puoliväliin. Korvat ovat kärjestään pyöreähköt ja ne riippuvat sileinä.

KAULA: Kohtuullisen pitkä, kauniisti runkoon liittyvä ja voimakas, ei karkea. Nahka myötäilee kaulaa joustavasti ja tiiviisti.

RUNKO

SÄKÄ: Selvästi erottuva.

SELKÄ: Lyhyt ja vahva.

LANNE: Lihaksikas ja hieman kaareva.

LANTIO: Hieman viisto, pitkä ja leveä.

RINTAKEHÄ: Hyvin kehittynyt. Kylkiluut ovat selvästi kaarevat.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on vain hieman kohoava.

HÄNTÄ: a) Pitkä ja suoraan selkälínjan jatkeeksi kiinnittynyt. Se on asenoltaan suora tai hieman sapelimainen ja ulottuu juuri ja juuri kintereisiin. Koiran liikkues- sa hännän ei tulisi nousta selkälínjan yläpuolelle.

b) Synnynnäinen töpöhäntä tai karhun häntää muistuttava.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Luusto on voimakas ja suhteessa koiran kokonaisuuteen.

LAVAT: Lihaksikkaat, pitkät, viistot ja tiiviisti runkoon kiinnittyneet.

OLKAVARRET: Pitkät ja selvästi viistot.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KYYNÄRPPÄÄT: Tiiviisti rungon myötäiset, eivät rintakehän alapuolelle sijoittuneet.

RANTEET: Joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Vain hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Tiiviit. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Hyvin kulmautuneet.

VÄLIJALAT: Lyhyet, kuivat ja koiran seistessä pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät. Kannukset eivät ole toivottavat.

LIIKKEET: Yhdensuuntaiset ja vaivattomat. Hyvä askelpituus.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva on keskipitkää, karheaa ja tiiviisti rungonmyötäistä, selässä ja kaulassa runsaampaa kuin muualla. Aluskarva on lyhyttä, tiheää ja pehmeää. Päässä, korvissa ja raajojen etuosassa karva on lyhyttä ja sileää. Reisien takaosassa ja hännän alapuolella karva saa olla pitempää kuin selässä. Varpaiden ja päkiöiden välissä on runsaasti karvaa.

VÄRI: Musta pohjaväri, jossa ruskeat merkit silmien yläpuolella, kuonon sivuilla, kaulan alla, rinnassa, raajoissa ja käpälissä, vatsassa, reisien sisäpuolella, hännän alla ja peräaukon ympärillä. Ruskea väri voi olla sävyltään kullanruskeasta punaruskeaan. Pienet, valkoiset merkit rinnassa ja käpälissä sallitaan.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Uroksen ihannesäkäkorkeus on 50 cm, sallittu vaihtelu 46 – 54 cm, nartun ihannesäkäkorkeus on 46 cm, sallittu vaihtelu 42 - 50 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Vaaleat silmät; virheelliset mittasuhteet, täysin neliömäinen rakenne; puutteellinen sukupuolileima; raskas (rottweiler-tyyppinen) tai leveä pää, lyhyt tai suippo kuonosa, löysät suupielet; ylä-, ala- tai tasapurenta; jyrkkä ja lyhyt lantio, jonka johdosta koira liikkuu takaraajat rungon alla ja häntä pystyssä; liian pitkä selkä; lyhyt tai ohut karvapeite; liian musta väritys, mustat karvat ruskeissa merkeissä, ruskeiden merkkien puuttuminen, liian suuret tai muualle kuin sallittuihin kohtiin sijoittuneet valkoiset merkit; maksanruskea väri, jossa keltaiset merkit.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Luoksepäästämättömyys; yli 1 cm:n poikkeamat rotumääritelmän sallimasta säkäkorkeudesta; voimakas ylä- tai alapurenta.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.